

SUPLEMENT
LI 173 maig 2021

LLUITA
INTERNACIONALISTA

L'“ESQUERRA”

REGALA EL TRIOMF A AYUSO

Provocació de VOX

“Aquest dilluns dia 26 d’abril VOX ha fet públic que pensa realitzar una Taula Informativa de Joves, a les 17,30 als Jardins Yolanda Gonzalez Martin.”

Aquest fet és una mostra més de l’escalada de provocacions que l’organització ultradretana està realitzant amb l’objecte de guanyar visibilitat electoral i acoquinar a la població amb les seves amenaces i fatxenderia. Han seleccionat un lloc visible i producte de la lluita de més de 40 anys per la reivindicació de la memòria de la nostra companya Yolanda Gonzalez ... Els jardins amb el nom de Yolanda i el cartell en memòria de la companya assassinada pels feixistes ha estat atacat i vandalitzat per les bandes d’extrema dreta més de 9 vegades i ara els cadells del feixisme volen una vegada més atacar la seva memòria i insultar als ciutadans de Latina que una i altra vegada s’han reposat les plaques i les flors.

Volent provocar un cop més perquè la notícia sigui que els impedim manifestar-se i ells, els liquidadors de la llibertat, acusar els treballadors i els joves que els neguem el dret a expressar-se. Però això, com tampoc ho va ser a Vallecas, no és un acte per difondre res, és un acte per provocar als veïns i insultar una lluitadora per la llibertat i els drets dels joves com va ser Yolanda Gonzalez.

Per això cridem ...

A tots els veïns i ciutadans a estar alerta i (...) donar una resposta massiva, pacífica i democràtica.”

28/04/2021

Extractes del comunicat de l’assemblea de Yolanda González de Latina i Els amics de Yolanda

ATURAR L’EXTREMA DRETA

Des de la provocació de VOX a Vallecas, les cartes d’amenaça amb bales a Pablo Iglesias i la provocativa i xulesca negativa de Rocío Monasterio, el debat ha pres encara més força. L’extrema dreta és una realitat i una amenaça directa no només per les seves polítiques patronals i neoliberals en l’economia i per la reivindicació directa del gran nacionalisme espanyol, catòlic i franquista, sinó també pels seus atacs racistes, homòfobs i masclistes. Ja ho vam veure amb creixement de Vox a les últimes eleccions catalanes i passa el mateix a les projeccions de les enquestes estatals. I més enllà de Vox també és important com els seus plantejaments influeixen sobre els altres partits, en el gir del PP d’Ayuso a Madrid, o, encara pitjor, la prohibició -com demanava VOX- dels actes del 8 de març a Madrid per part del Govern “més progressista”, que Podem va “acatar”. No minimitzem en absolut, l’amenaça que Vox i l’extrema dreta suposen per als i les treballadores.

L’extrema dreta creix avui perquè vivim en una situació de brutal crisi econòmica i política i la resposta dels partits que han estat el pilar del règim des del final del franquisme ja no convencen una majoria. Les classes populars viuen una desesperació en situacions límits, amb una profunda polarització social i sectors del capital financer i del règim, impulsen les seves polítiques de divisió i de provocació per evitar que els de baix s’uneixin per fer-los fora del poder. És cert que és un fenomen mundial (Le Pen, Salvini, Trump, Bolsonaro ...) però també és cert que l’extrema dreta agrupada avui en Vox, va viure durant anys a l’interior del PP, i és l’instrument polític d’un sector molt

rar a l'extrema dreta

significatiu de l'aparell d'estat (exèrcit, policia, Guàrdia Civil, jutges ...) que va quedar intacte del franquisme per obra i gràcia de la traïció del pacte de la transició, per tant, com a instruments de poder. Prova d'aquesta continuïtat amb l'aparell franquista, són les amenaces de mort a Pablo Iglesias, a Marlaska, i la directora general de la Guàrdia Civil, Maria Gámez, un pas més en el que ja havíem vist en els xats dels militars que demanaven afusellaments o els que reclamaven per carta al rei, un canvi de govern -uns i altres impunes-. **L'extrema dreta arribarà a ser feixisme, quan el capital es vegi acorralat per la lluita de classes i hagi de baixar als carrers per combatre l'amenaça d'un aixecament dels i les treballadores.** Mentre, tracta de gestionar amb mà de ferro des de les institucions burgeses.

Entre els i les treballadores i la joventut es fa la pregunta de com parem l'extrema dreta? Hi ha qui respon: a l'extrema dreta se l'ha d'ignorar. Però, **com podem ignorar** la tercera força política en escons, que certament treu molt bons resultats en els barris més rics, però **que va penetrant en aquells barris populars més castigats, i fins i tot intenta fer peu a la mateixa classe obrera, amb el seu sindicat Solidaridad?** Ignorar és permetre que segueixi construint-se mentre que tanquem els ulls per a no veure-ho ... ¿fins que sigui irreversible?

S'imposa enfrontar-la, però com? Agrupant-nos per combatre-la. ¿Un front antifeixista? Però aquest front polític i de moviments no pot identificar-se en la política de **"demòcrates contra feixistes", perquè el que estem fent és blanquejar forces que són directament responsables de l'avanç de Vox,** de manera que el que pretenem treure per la porta ens entra per la finestra. Rebutgem un front polític amb partits de la burgesia. **Estem per un front antifeixista des de la independència de classe.**

Des de l'esquerra el cartell de Vox escandalitza per la criminalització dels menors immigrants. És cert. Però també és greu que moltes àvies cobrin poc més de 400 euros. **Per això, no n'hi ha prou de denunciar la criminalització dels joves immigrants sinó que cal aixecar una política perquè no hi hagi pensions de misèria,** perquè si no es fa, el discurs fàcil i d'enfrontament de Vox, continua . El mateix passa amb els serveis socials. Apunta Vox:

els immigrants es queden amb els **serveis socials, i això no és cert, però la veritat és que els serveis socials són escassos i no hi pot haver una altra política des de l'esquerra que exigir-los, enlloc de justificar el repartiment de la misèria.** Per això hem denunciat que **la manca d'aquestes polítiques en un govern de suposada esquerra amb el PSOE i Izquierda Unida-Podemos, aplanar el camí a l'extrema dreta als barris obrers i populars.**

Des del PSOE, Mas Madrid i Podemos se'ns explica que al feixisme se'l derrota amb el vot el proper 4 de maig. Per a nosaltres les eleccions eren l'oportunitat d'avançar en la construcció d'una candidatura per la ruptura amb la Monarquia i el capitalisme. Això no ha estat possible. Què fer? ¿Rebutjar el vot perquè no hi ha cap opció progressiva en aquestes eleccions? No creiem que això ajudi a crear-la. Tampoc és cert que tots els partits són iguals. Un vot contra la dreta del *bifachito*, que

necessàriament ha de ser des de la crítica a aquests partits, convençuts que de guanyar caldrà enfrontar a aquest hipotètic "govern d'esquerreres" des del primer dia, perquè la seva política, com demostren dia a dia en el Govern central, no vol ni trencar amb la monarquia ni amb el capitalisme, i seguirà gestionant la crisi al servei de les grans empreses i a costa dels i les treballadores i alhora, mantenint la misèria, seguirà alimentant Vox. Sota aquest govern, **el feixisme seguirà creixent i caldrà aturar-lo amb la mobilització i la construcció d'una veritable esquerra obrera i popular.**

Vox a més, viu de la provocació, guanyant a través d'ella els espais que no guanya d'una altra manera: així la taula que volen posar als jardins de Yolanda González, estudiant i companya nostra, assassinada pels feixistes en la transició; així a les taules i actes als barri, és on els hem de combatre, defensant els nostres barris. Cal aïllar-los amb la mobilització de masses. Vallecas marca el camí. 5000 joves i treballadors/es van sortir a mobilitzar-se contra l'acte de provocació de presentació de la campanya de Vox. L'evidència va ser tal, que eren només uns pocs i rebutjats massivament pel barri, que Abascal va haver de suspendre l'acte, intentant revertir el fracàs buscant el xoc directe amb els antifeixistes, cosa que li va permetre -com no!- la policia, que li va obrir el cordó policial que els separava i va acabar detenint joves antifeixistes. L'escena es va repetir en altres barris i localitats de Madrid, amb més detinguts/des per la policia. **Exigim la seva llibertat i la retirada de tots els càrrecs!**

30/04/2021

Josep Lluís del Alcázar

Balanç eleccions 4M

"L'esquerra" rega

La victòria d'Ayuso, es dona en disputa amb el govern central i contra Sánchez en particular.

Així va plantejar ella la campanya, i així va recollir el guant Sánchez. I el resultat és demolidor. **Ayuso guanya les eleccions sobre el rebuig a la política de govern central de PSOE-IU-UP.** Encara que es va parlar del balanç de la pandèmia a la CCAA amb la seva negra càrrega de morts o dels forts nivells de privatització de la sanitat o l'escola, no es va entrar en la falsa disjuntiva de salut o treball denunciant els acomiadaments, les cues de la fam, o de la situació de misèria d'un sector de la classe obrera que era qui també posava la majoria de morts. Quan s'entrava en economia era per exigir ajudes o justificar les miserables del

ca de Govern PSOE-Izquierda Unida-Podemos al servei de la corona i la gran patronal, impedia solucions a la greu situació de la classe obrera i els sectors populars, **i convertia en estèrils les acusacions ideològiques contra Ayuso i Vox.**

Tampoc la política de CCOO i UGT de desmobilització mentre signen un ERO rere l'altre, amb el grotesc "**Ara sí toca**" davant la meitat dels ministres de Govern l'1M, ha servit per protegir el Govern. Per més que cridessin a votar esquerra, com van fer sindicats alternatius de sanitat... amb desmobilització, qui avança, a Madrid i a tot arreu, és la dreta.

S'ha passat d'una diferència favorable al PSOE de gairebé 200.000 vots a 2019, a una favorable al PP de gairebé 1 milió.

2019		2021	2019		2021
719.852	PP	1.620.213	475.672	MAS	614.660
287.667	VOX	330.660	884.218	PSOE	610.190
629.940	C's	129.216	181.231	Podemos	261.010
1.637.459		2.080.089	1.541.121		1.485.860
	442.630			-55.261	

Govern o, com tota la campanya de Mónica García, contra el "turisme de borratxera", al que Ayuso contestava "economia" i se li facilitava que es guanyés a la petita burgesia, com ha passat.

La campanya d'Ayuso de "llibertat o comunisme", va tenir per eix del discurs contra el govern la seva suposada identificació amb Veneçuela o l'estalinisme, recordant la frase d'Orwell de que "el proper feixisme arribaria sota la bandera de la llibertat". I la políti-

Efecte Trump / Bolsonaro? L'esquerra perd malgrat l'alta participació.

Fins ara, la pujada de governs de dreta a l'estat espanyol, no procedien de grans augments de vots, sinó sobretot del creixement de l'abstenció com a càstig a l'esquerra. Si a més hi afegim la situació de la pandèmia, amb les UCIs plenes i una incidència de 384,73 casos per 100.000 habitants, la previsió era una participació baixa, tipus les últimes catalanes o les basques. No va ser així: va votar el 80,73% del cens

la el triomf a Ayuso

(16,46 punts més que en les eleccions del 2019), i per tant l'abstenció va ser de el 19,27%.

És a dir, la gent va anar a votar i no va votar a l'esquerra. Ayuso va construir el discurs sobre la base del xoc amb l'establishment, contra el govern, i va enllaçar amb el sentir de milers d'abstencionistes, amb un efecte semblant al del vot a Trump o Bolsonaro, personatges amb els quals Ayuso, comparteix trets, no només en el menyspreu a la pandèmia, sinó en la prioritització de "l'economia". El que decanta la balança no és tant el pas de vots d'esquerra a dreta, que amb prou feines són 55.000, sinó que arrenca més de 400.000 a l'abstenció.

Polarització sense pol de l'esquerra

Hem insistit en que la crisi i la política dels governs central i autonòmic -inclòs el d'Ayuso, òbviament- generaven una polarització social, que tenia una expressió política. En les últimes catalanes assenyalàvem a Vox en un extrem i la CUP-UNCPG en l'altre. El lleu creixement de VOX seria producte d'això, tot i que el caràcter que ha pres Ayuso, enfortint el seu discurs falangista proper a ell, seria també significatiu. El problema és el pol esquerre, que no va

existir. **Más Madrid**, tot i que fa el sorpasso al PSOE, no és aquest pol, sinó que ells mateixos es defineixen com a socialdemòcrates, sense plantejar-se el conflicte ni amb el règim ni amb el capitalisme; al contrari, Errejón va trencar amb Iglesias per la dreta. L'ajuntament de Madrid en mans de Carmena, és bon exemple que res canvia.

A l'esquerra de *Podemos* no hi ha hagut ni tan sols un intent d'impulsar una candidatura: ni *Anticapitalistas*, ni *Corriente Roja*, ni *Izquierda Castellana*, o el *CRT* amb una simple crida. És urgent aixecar un front d'una esquerra dels i les treballadores, que trenqui amb el règim i el capitalisme.

La reorganització de la dreta

La crisi de C's els porta a la desaparició i aquests vots, globalment van al PP. Però com hem assenyalat, el PP d'Ayuso és la cara falangista del PP, la que limita amb la ultradreta, amb el seu desvergonyiment i aires provoca-dors, sigui a la porta d'IFEMA repartint entrepans, sigui portant pizza als menjadors escolars, o tancant campanya, en plena pandèmia, amb cursa de braus i segell de nacionalisme *cañí*.

I això és important perquè no és el retorn al vell PP com a partit estable d'ordre, sinó que qui, encara que no sigui numèricament s'expandeix, és el discurs de Vox. El PP capitalitza imitant-lo.

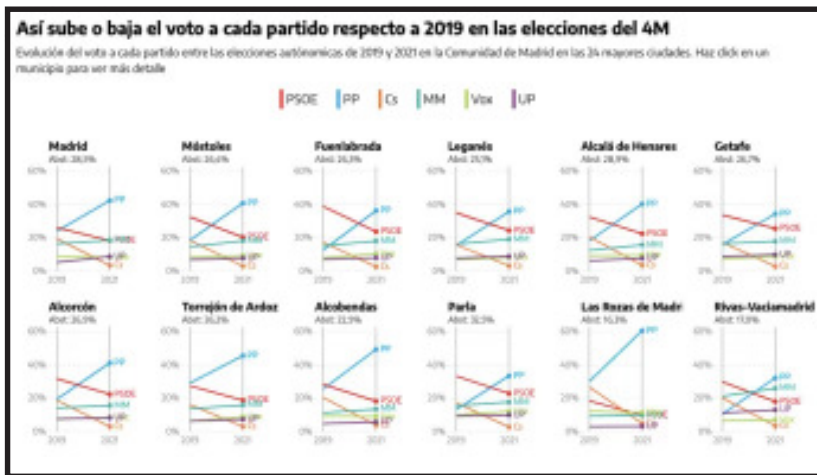
El PP és el partit més votat en els 21 districtes de la ciutat i arrasa als barris del nord com Chamartín, Salamanca o Chamberí. També ha guanyat en els barris del sud -fins i tot a Puente de Vallecas, on el poble va plantar cara en el míting provocador de Vox i que ni en temps d'Aguirre va guanyar el PP-, però la dreta com a bloc no ha aconseguit fer caure el cinturó roig del sud. En molts, s'ha quedat a les portes, com Sant Blai-Canillejas (sumen el 45,9%), Carabanchel, Vicálvaro, Usera, Vila de Vallecas, Villaverde, i Puente de Vallecas, però la majoria segueix sent del bloc d'"esquerres".

Vox segueix consolidant-se. Ha aconseguit els seus millors resultats al nord de la ciutat, com el PP, i per més esforços que fa per entrar en els barris obrers, fins ara no li ha donat fruits. Ha tingut lleus avenços: a San Blas del 7,2% al 7,8%; a Puente de Vallecas del 5,3% al 6,7% i a Usera del 6,5% al 7,4%.

El bloc de l'"esquerra", marcat pel càstig al govern

L'enfonsament del PSOE

És de 170.000 vots, però el desastre és total, perquè, encara que ara facin dimitir a Gabilondo i al secretari general del PSOE de Madrid, la garrotada és per a Sánchez, pels termes en què ha encarat a Ayuso. El resultat esborra de cop el relatiu èxit d'Illa a

Catalunya. El fracàs de l'operació Múrcia, va accelerar el desastre.

Sánchez, va concedir a Ayuso el paper d'antagonista, creient que així afeblia a Pablo Casado, com amb la famosa foto de les banderes a la seu de Comunitat a la Puerta de Sol, a finals de setembre de 2020. Fins i tot la va defensar quan les manifestacions en defensa de la sanitat pública recorrien els barris obrers, responen a les del barri de Salamanca que enfrontava el govern de Sánchez. I és que ja en les prèvies, el Govern va preparar un escenari favorable a la dreta, amb l'estat d'alarma i la militarització de la crisi, que només va tenir l'oposició de Vox -i al principi, de la CUP-PR-. La incomprensió de l'esquerra -fins i tot la rupturista- del paper desmobilitzador i repressiu de la no separació del tema sanitari del repressiu, tampoc ha ajudat.

Sánchez va articular la campanya, creient que, com a Catalunya, la podia dissenyar des de la Moncloa per recollir el vot de C's, a partir d'utilitzar l'auge de Vox, per fomentar la por i proposar-se com l'antagonista al govern "de Colón", i se li va fer dir a Gabilondo que no pactaria amb Podemos... Quan va veure que el vot C's se li anava al PP, va canviar de discurs parlant del bloc de l'"esquerra" i la unitat alhora que tractant de promoure l'aïllament de Vox, entrant en la disjuntiva

marcada per Podemos i seguida per Más Madrid: "democràcia contra feixisme". Aquesta concepció la desenvolupem extensament a l'article d'aquest mateix diari, però a més en la campanya, a part del cas del cartell que tractem enllà, va dur a PSOE i Unidas Podemos a simplificar i caricaturitzar els votants de PP i Vox. No es van buscar les arrels en les seves polítiques, en la realitat dels treballadors que porten mesos sense cobrar els ERTes o pateixen els desnonaments, ... sinó que **es va entrar en la desqualificació, el menyspreu i la prepotència amb tots aquells que es reboten amb el govern**, arribant a afirmacions del tipus "qui no ens vota o és un fatxa o un pijo" o com va dir Monedero, els que guanyen 900 euros i voten a la dreta... "No són Einstein".

El 'sorpasso' Más Madrid (MAS).

MAS, va néixer de la ruptura d'Iglesias i Errejón el 2019, al voltant de la figura de Carmena, emportant-se la majoria del partit a Madrid. Si es miren els resultats del 2019, el PSOE va perdre l'alcaldia a mans de Carmena, però en la CCAA gairebé doblava a MAS. En canvi ara, **sense el vot càstig de ser al govern central, MAS s'ha convertit en el vot refugi de l'esquerra** i recull 150.000 vots del PSOE. Ha estat el partit més votat de l'esquerra en tots els districtes, excepte en els tres que guanya el PSOE (Ciudad Lineal, Fuencarral-El Pardo i Villaverde).

El sorpasso és més clar a la capital que en el conjunt de la comunitat, denotant també un cert caràcter de classe. La formació de Mónica García ha obtingut a la ciutat de Madrid el 17,8% davant el 16,8% de Gabilondo, mentre que en el global de la CCAA el seu avantatge ha estat del 0,1%.

Morir a Madrid

L'altre gran castigat per la seva gestió al govern -com ja li havia passat a totes les eleccions autonòmiques dels últims temps- és **Unidas Podemos que, tot i comptant amb Pablo Iglesias, que li comporta 80.000 vots més, queda com a tercera força i sense poder encapçalar l'hipotètic bloc d'esquerres que desbanqués a Ayuso**. De sortida, ja era la 3ª força el 2019 i els retrocessos continuats del partit, presagiaven que el final de Podemos fos a Madrid, en el seu bressol, i que, com el de C's, fos sense ni entrar al Parlament autonòmic. Iglesias evita aquesta dissolució formal, però és el seu final polític, i el de l'esperit de la formació que va construir.

La campanya de la dreta criminalitzant-lo, així com les amenaces amb bales, han elevat encara més la tensió de la campanya, arribant a punts com la taula rodona amb la provocadora Monasterio de Vox. Però la resposta d'Iglesias va ser o abandonar davant de VOX, o el de "democràcia - feixisme". Després de tant atacar el "Procés" català amb allò que despertava el feixisme, què li sembla que l'ha despertat a Madrid?

El procés de burocratització i centralització de Podemos, que primer va eliminar la vida dels cercles, i després va ser xocant i eliminant als seus oponents a dreta i esquerra, ha deixat un partit escanyolit, sense estructures sòlides en què mantenir-se i molt dependent d'un marcat personalisme. Vam dir que Podemos tancava el cercle amb la seva entrada al Govern. Ara, quan Iglesias és conscient al final a què ha

tots els partits s'agreuja: el PSOE i PCE-IU-Unidas Podemos d'una banda, ja ho hem assenyalat. **En el PP, aquest triomf d'Ayuso-Casado, que es recuperen de la seva patacada a Catalunya, no resol la crisi interna,** mentre segueix el *cas kitchen*, els papers de Bárcenas i la pugna amb els sectors més centristes i propers a Feijoo; és més, fins on el triomf d'Ayuso, no la fa passar de sòcia de Casado a competidora? A més, **el PP sent en el seu clatell, l'alè de Vox que avança consolidant-se i impregnant la política dels altres, i a qui a més, encara que sigui amb l'abstenció, necessita per governar Madrid,** cosa que pot generar-li costos. PSOE i PP no poden tornar a cobrir el seu paper i ni *Más Madrid* té capacitat per a estructurar-se a nivell estatal i substituir a Podem, ni menys al PSOE, **així que se segueix aprofundint una gran atomització.**

conduït a la formació, la deixa en mans de qui sí va mantenir estructura política, el PCE, i IU. **La mort política de Podemos ens deixa l'enèsima reconstrucció del stalinista partit comunista, o si es vol, la re-fundació d'IU, ara situada al Govern.**

Conseqüències polítiques.

S'aguditzava la crisi de govern. Sánchez es debilita, i el seu soci ha acabat en fallida i ha mutat a PC-IU, cosa que generarà majors frecs encara amb la dreta. A més, ha perdut la seva crossa per la dreta, C's, que li donava alguna estabilitat. Els elements que es van desvetllant del que s'ha enviat a Brussel·les, anuncien noves tempestes: pensions, ara pagament d'autopistes, ... i de cirereta la *"derogació de la derogació de la reforma laboral"* ¿Amb quins socis aconseguirà l'estabilitat per aplicar els plans? D'una banda, **l'aïllament**

empenyeria al PSOE cap a acords amb ERC -com també sembla amb Otegui convidat al congrés d'UGT de fa un mes-; **però això es contraposa a la pressió de la dreta amb l'avanç de Casado i Vox.** La situació es tensa més, amb les pressions judicials: el Tribunal Suprem, abans de posicionar-se sobre els indults, exigeix que els assumeixin els propis presos polítics, assumint així el delictes i la sol·licitud de perdó. La negativa de Cuixart i Forcadell i la no resposta de la resta, torna la pilota a la teulada del TS, induint a desaconsellar-los i complicant-li la resolució al Govern.

No obstant això, **la crisi del règim no es redueix a la de govern. No estem davant d'una recomposició del vell bipartidisme** que ha sustentat a la Monarquia des del 78. Aquesta està en els seus pitjors moments, i les tensions amb la ultradreta en les entranyes de l'estat, estan més en qüestió que mai. La crisi de

Tampoc els resultats de Madrid són, com plantegen Casado i Ayuso, *"el primer pas cap a la Moncloa"*, en el sentit d'**extrapolables a la resta de l'estat.** Ho demostren les recents a Catalunya o Euskadi. Pel contrari, sembla que mai han estat tan allunyats els resultats entre CCAA, **aprofundint-les les esquerdes de l'estat entre elles,** com si també hi hagués una polarització territorial. Per davant hi ha les d'Andalusia, que donaran més elements a l'anàlisi, i que ja s'han posat a rodar amb les primàries al PSOE, a on no hem d'oblidar, Sánchez té el seu major oponent en Susana Díaz.

Mentrestant, ja hem assenyalat que el gran absent ha estat el pol de l'esquerra, l'alternativa de ruptura amb el règim i el capital. Impulsar-la és la tasca.

Comunicat de la Plataforma Republicana de San Fermín-Orcasitas davant les eleccions a la Comunitat de Madrid

El proper dimarts 4 de maig es celebren eleccions a la Comunitat de Madrid. Des de la Plataforma republicana de Sant Fermí-Orcasitas demanem un vot crític per a les candidatures de l'esquerra, pensem que no és el mateix que governi la campiona de les privatitzacions al costat del feixisme a què governin els partits d'esquerra. En els centres de treball i als barris es segueix votant PSOE, UNIDAS-PODEMOS I MAS MADRID malgrat el descens que provoquen quan governen; això no vol dir que donem un xec en blanc a l'esquerra del règim, ni que confiïm en que canviïn les coses substancialment per als treballadors i els barris més humils de Madrid en el cas que

l'anomenat bloc progressista triomfi. El cost d'aquestes eleccions és que no hi ha cap alternativa revolucionària que promogui que la crisi la paguin els capitalistes i no els treballadors, que primer estem els de baix i després els banquers i grans empresaris.

Cap vot dels treballadors ha d'anar a parar al PP, vint anys al govern de la Comunitat no han fet sinó de deixar pas a una sanitat privada en detriment de la pública, una escola privada en detriment de la pública, s'han folrat les butxaques a força de corrupció i són els genuïns representants de les privatitzacions en el sector públic a favor de les grans empreses.

treballadors i dels barris i no confiar tot a ficar un vot en una urna cada quatre anys; només mobilitzen a les eleccions per passar després a quatre anys de desmobilització i d'incompliments d'allò acordat durant el període electoral.

Nosaltres creiem que l'auge de la dreta i el feixisme s'atura amb la mobilització unitària dels treballadors i amb mesures socials que aturin les privatitzacions amb nacionalitzacions, que acabin amb les cues de la fam i les pensions de 426 euros de les nostres àvies, no pagant cap deute, que acabi amb els acomiadaments i que el cost dels submarins de 3700.000 milions es destini als aturats. El govern de PSOE-Unidas Podemos no ha promogut cap mesura social de transformació des de que són al govern, a l'igual que Más Madrid en els anys que ha governat a l'Ajuntament.

**EL 4 DE MAIG VOTA A
L'ESQUERRA
LA LLUITA ÉS L'ÚNIC CAMÍ.**

Cap vot dels treballadors ha d'anar a parar a VOX, el feixisme no és cap alternativa per als treballadors, és la titella del capital a qui recorre quan ho necessiti. És el fidel garant de la monarquia corrupta i de la Constitució de 1978.

Nosaltres creiem que el veritable motor de canvi és la mobilització dels

PLATAFORMA
REPUBLICANA
SAN FERMÍN- ORCASITAS

Pots subscriure't a la nostra revista mensual (a escollir versió en castellà o en català) enviant les teves dades a l'apartat de correu i fent l'ingrés per un any al compte corrent: **ES64 2100 3459 3821 0022 0515** (25 euros si te l'hem d'enviar per correu dins de l'Estat espanyol). La subscripció de lliurament en mà és de 17 euros i la podeu fer posant-vos en contacte amb qualsevol militant del grup.

Publicació mensual de Lluita Internacionalista. Dip. legal B-48673-2001
Lluita Internacionalista no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats.

Aquí ens trobaràs

✉ LUCHAINT@TELEFONICA.NET
📷 [LLUITA.INTERNACIONALISTA](https://www.instagram.com/LLUITA.INTERNACIONALISTA)
🐦 [@LUCHAINT](https://twitter.com/LUCHAINT)
📘 [@LINTERNACIONALISTA](https://www.facebook.com/LINTERNACIONALISTA)

Lluita Internacionalista és una organització trotskista. El nostre objectiu és la revolució socialista, per acabar amb el capitalisme i construir el socialisme. Impulsem la lluita obrera i jove, i la democràcia obrera. Defensem el dret a l'autodeterminació dels pobles, que és negat per l'Estat Monàrquic, un règim que cal abolir. La nostra lluita és internacionalista: impulsem la reconstrucció de la IV Internacional.

